
MIE MØRKEBERG

f. 1980 i Hillerød, bor og arbejder i København

Mie Mørkeberg dimitterede fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i 2006

Kendetegnende for Mie Mørkebergs malerier er et sanseligt, men ligeledes barskt og voldsomt udtryk. I alt fra fine penselstrøg til ekspressive, vrede udladninger udfolder sig hos Mørkeberg et eventyrligt, men dystert univers, som både forfører og frastøder betragteren med sine intense, gådefulde og foruroligende fortællinger. Malerierne svinger mellem det fysiske og metafysiske; de fører ind under sindets bevidste flader. Forskellige virkelighedsniveauer figurerer side om side, skyder ind i hinanden og skaber et privat, psykologisk rum.

Mie Mørkeberg placerer sig inden for et figurativt, fortællende maleri, men kombinerer samtidig det figurative udgangspunkt med formelle og maletekniske overvejelser. Forskellige maleriske udtryk optræder side om side. Fint optegnede streger kontrasteres med et malerisk, udflydende udtryk. Kraftige, mættede farver sættes

MIE MØRKEBERG

Uden titel

2008

sammen med gennemsigtige, pastelfarvede laveringer. De uventede farvekombinationer toppes med grumsede og snavsede detaljer.

I Mørkebergs kompositioner befinder vi os som udgangspunkt ofte i enten et landskab eller et genkendeligt rum, fx en dagligstue. Det genkendelige afsæt kombineres dog med fremmede elementer, og vi mister snart orienteringen. På surrealistisk vis er billedrummet fyldt af mærkværdige sammenstillinger og tvetydige symboler. Mennesker, dyr og planter, umiddelbart ulige objekter som fx møbler og helikoptere figurerer i samme rum, side om side med mere diffuse, udflydende og abstrakte detaljer.

Maleriernes dystre og rå udtryk, er til dels et resultat af en gentagen brug af farven sort. Fra tid til anden udvisker den sorte farve væsentlige dele af billedet, som ustyrlige farveplamager, der danner huller i motivet. Gentagne gange placerer sig den sorte

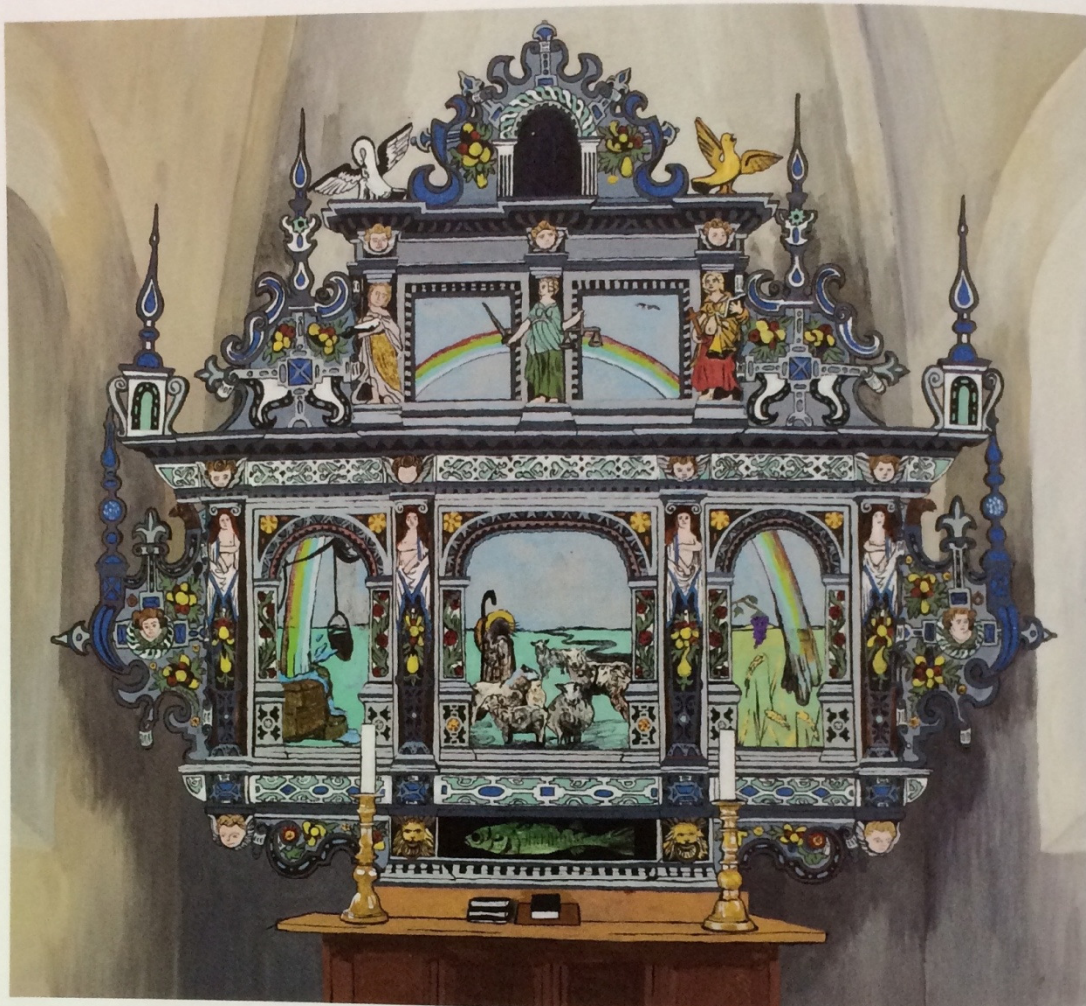
farve som en uigennemtrængelig maske over ansigtet på maleriets menneskefigur.

I tegningen *Uden titel* (2007) befinder vi os i et lyst kirkerum. For enden af alteret står en hvid kiste. Billedet er malet med tynd, laserende maling, en blanding af tusch og akryl, der gør udtrykket akvarelagtigt og samtidig groft i strukturen. Kigger vi nærmere, tilføjer et antal uventede detaljer en urovækkende, uhyggelig stemning til det ellers lyse, fredfyldte rum. Sorte plamageagtige sprøjt flagrer rundt som spøgelser og forskubber kirkerummets umiddelbart andægtige stemning. Øverst i loftet sidder døden, flankeret af engle, der har godt gang i sprutten. Snavsede fodtrin leder op gennem midtergangen. Ustyrlige naturkræfter i form af tyfoner hvirvler rundt i rummet.

Naturen, her repræsenteret af tyfonen, er som en ustyrlig guddommelig kraft, der kan vokse til en styrke, så den bestemmer over og potentielt ødelægger vores liv. På denne måde sammenkobler tegningen døden og naturen. Men naturen er ikke blot en dødbringende kraft. Den kan samtidig være fredfyldt, ligesom døden kan bringe ro. Bag tegningen ligger også tanken om, at vi med døden vender tilbage til naturen, til verdensaltet — til Gud?

Religion er ikke et emne, Mie Mørkeberg ofte beskæftiger sig med i sin kunst. I forbindelse med, at hun fik i opgave at udføre en altertavle til Skjern Kirke, gik hun dog i gang med at studere bibelhistorie og kristen symbolik. Skitsen fremstiller efterfølgende altertavlen, som den er tænkt. Værket passer sig ind i kirkens eksisterende 1600-talsramme. Gennem rammens ornamentering udskåret i træ kigger vi således ind i et lyst landskab. De kristne symboler er repræsenteret ved brønden, hyrden, fårene og fisken. Også regnbuen refererer til en kristen symbolik, ligesom kornmarken og vindruerne i tavlens højre panel skal symbolisere nadverens brød og vin. Øverst svæver himmelrummet og ledestjernen.

Den tidligere tvetydige symbolik og uhyggelige stemning er her skiftet ud med en anderledes ligetil og respektfuld atmosfære.

MIE MØRKEBERG

Uden titel (skitse til altartavle i Skjern kirke)

2008